

PREEK DOOR DE WEEK+ n.a.v. zondag 29 oktober 2023

Prediker: Remy Splinter

Preekserie: Levende stenen

Titel: Een Samaritaanse vrouw

Bijbelgedeelte: Johannes 4:1-30, 39-42 (NBV21)

¹ Toen Jezus hoorde dat aan de farizeeën verteld werd dat Hij meer leerlingen maakte en er ook meer doopte dan Johannes ² – Jezus doopte overigens niet zelf, zijn leerlingen deden dat –, ³ verliet Hij Judea en ging weer naar Galilea. ⁴ Daarvoor moest Hij door Samaria heen. ⁵ Zo kwam Hij bij de Samaritaanse stad Sichar, dicht bij het stuk grond dat Jakob aan zijn zoon Jozef gegeven had, ⁶ waar de Jakobsbron is. Jezus was vermoeid van de reis en ging bij de bron zitten; het was rond het middaguur. ⁷ Toen kwam er een Samaritaanse vrouw water putten. Jezus zei tegen haar: ‘Geef Mij wat te drinken.’ ⁸ Zijn leerlingen waren namelijk naar de stad gegaan om eten te kopen. ⁹ De vrouw antwoordde: ‘Hoe kunt U, als Jood, mij om drinken vragen? Ik ben immers een Samaritaanse!’ (Joden gaan namelijk niet met Samaritanen om.) ¹⁰ Jezus zei tegen haar: ‘Als u wist wat God wil geven, en wie het is die u om water vraagt, zou u Héme erom vragen en dan zou Hij u levend water geven.’ ¹¹ ‘Maar heer,’ zei de vrouw, ‘U hebt geen emmer, en de put is diep – waar wilt U dan levend water vandaan halen?’ ¹² U kunt toch niet meer dan Jakob, onze voorvader? Hij heeft ons die put gegeven en er zelf nog uit gedronken, en ook zijn zonen en zijn vee.’ ¹³ Jezus antwoordde: ‘Iedereen die dit water drinkt zal weer dorst krijgen, ¹⁴ maar wie het water drinkt dat Ik hem geef, zal nooit meer dorst krijgen. Het water dat Ik geef, zal in hem een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft.’ ¹⁵ ‘Geef mij dat water, heer,’ zei de vrouw, ‘dan zal ik geen dorst meer hebben en hoef ik ook niet meer hierheen te komen om water te putten.’ ¹⁶ Toen zei Jezus tegen haar: ‘Ga uw man eens roepen en kom dan weer terug.’ ¹⁷ ‘Ik heb geen man,’ zei de vrouw. ‘U hebt gelijk als u zegt dat u geen man hebt,’ zei Jezus, ¹⁸ ‘u hebt vijf mannen gehad, en degene die u nu hebt is uw man niet. Wat u zegt is waar.’ ¹⁹ Daarop zei de vrouw: ‘Ik begrijp dat U een profeet bent, heer. ²⁰ Onze voorouders vereerden God op deze berg, en bij u zegt men dat in Jeruzalem de plek is waar God vereerd moet worden.’ ²¹ ‘Geloof Me,’ zei Jezus, ‘er komt een tijd dat jullie noch op deze berg, noch in Jeruzalem de Vader zullen aanbidden. ²² Jullie vereren wat je niet kent, wij vereren wat we kennen; de redding komt immers van de Joden. ²³ Maar er komt een tijd, en die tijd is nu gekomen, dat wie de Vader echt aanbidt, Hem aanbidt vervuld van Geest en waarheid. De Vader zoekt mensen die Hem zo aanbidden, ²⁴ want God is Geest, dus wie Hem aanbidt, moet dat doen vervuld van Geest en waarheid.’ ²⁵ De vrouw zei: ‘Ik weet wel dat de messias zal komen,’ (dat betekent ‘gezalfde’) ‘wanneer hij komt zal hij ons alles vertellen.’ ²⁶ Jezus zei tegen haar: ‘Ik ben het, degene die met u spreekt.’

²⁷ Op dat moment kwamen zijn leerlingen terug, en ze verbaasden zich erover dat Hij met een vrouw in gesprek was. Toch vroeg niemand: ‘Waar bent U op uit?’ of: ‘Waarom spreekt U met haar?’ ²⁸ De vrouw liet haar kruik staan, ging terug naar de stad en zei tegen de mensen daar: ²⁹ ‘Kom mee, er is iemand die alles van mij weet. Zou dat niet de messias zijn?’ ³⁰ Toen gingen de mensen de stad uit, naar Hem toe. ³⁹ In die stad kwamen veel Samaritanen tot geloof in Hem door het getuigenis van de vrouw: ‘Hij weet alles van mij.’ ⁴⁰ Ze gingen naar Hem toe en vroegen Hem bij hen te blijven. Toen bleef Hij nog twee dagen. ⁴¹ Nog veel meer mensen kwamen tot geloof door wat Hij zei; ⁴² ze zeiden tegen de vrouw: ‘Wij geloven nu niet meer om wat jij gezegd hebt, maar we hebben Hem zelf gehoord en we weten dat Hij werkelijk de redder van de wereld is.’

Bijzonderheden:

Deze zondag de zesde preek in de preekserie: Levende stenen. We vierden het Heilig Avondmaal. Komende zondag diensten met dopen en ledenbevestiging.

*****

Beste kringleden, broeders en zusters in de Heer,

De meeste mensen die ontmoetingen hebben met Jezus gaan naar Hem toe. Maar de gebeurtenis die deze zondag centraal staat is de eerste keer dat Jezus initiatief neemt om iemand op te zoeken. Hij gaat bij de Jakobsbron zitten om een Samaritaanse vrouw op te wachten. Gaandeweg het gesprek lezen we hoe haar houding naar Jezus langzaam verandert. In de preek staan de volgende 3 thema's centraal: (1) Eerst benadert ze Hem als een vreemde Joodse man en is ze verrast dat Hij een gesprek met haar aanknoopt. (2) Tijdens hun gesprek komt ze erachter dat Hij alles van haar weet en vervolgens denkt ze dat Hij een profeet is. (3) En tenslotte, nadat ze Hem confronteert met een theologisch vraagstuk, openbaart Hij Zichzelf aan haar als de Messias en wordt ze door Hem verzadigd. Deze thema's roepen tal van vragen op, die je alleen of met elkaar in de huiskring kunt bespreken. Veel zegen en plezier daar bij.

Een hartelijke groet van het PddW(+) team

*****

MOGELIJKE AANVULLENDE BIJBELLEZINGEN

Kies vóór de kringbijeenkomst welke je daarvan wilt lezen.

Jesaja 44:3, Jeremia 2:13, Jeremia 17:3, Johannes 4:35-38, Johannes 7:37-39, Handelingen 1:8, Filippenzen 4:5, 1 Petrus 3:15-16, Openbaring 21:6

*****

ENKELE OPMERKINGEN

1. Verrast door een Joodse man

Na de ontmoeting met Nikodemus uit Johannes 3 lezen we nu in het volgende hoofdstuk over Jezus' ontmoeting met de Samaritaanse vrouw bij de put. Het contrast tussen de twee kan bijna niet groter. Hij was een Joodse man, zij een Samaritaanse vrouw. Hij genoot als man en als religieuze leider veel aanzien, terwijl zij door elke Jood genegeerd zou worden. Toch heeft Hij haar op het oog en Hij gaat verschillende grenzen over om haar op te zoeken. Een religieuze grens: Joden gaan niet om met Samaritanen, waar ze hun Joodse wortels verloochend hebben door het te vermengen met heidense tradities. Een culturele grens: het is ongepast voor een man om een vreemde vrouw aan te spreken in het openbaar. En een morele grens: de context van het verhaal doet namelijk suggereren dat ze waarschijnlijk ook door haar eigen omgeving verstoten werd. Ten eerste weten we dat ze veel mannen gehad heeft. Maar dat kan meerdere verklaringen hebben, denk bijvoorbeeld aan scheidingen of overlijden. Echter werd het door alle rabbijnen afgekeurd dat vrouwen vaker dan drie keer trouwen. Daarnaast was ze nu met een man die niet haar man was. En ten tweede kwam ze water halen op het heetst van de dag. Het was gebruikelijk om 's ochtends met andere vrouwen het water te halen als het nog koel is buiten. Zij ging rond het middaguur wetende dat ze dan alleen zou zijn, omdat ze waarschijnlijk niet welkom was.

Maar ondanks haar verleden sprak Jezus haar aan en vroeg haar om wat water. Het is één ding om gezien te worden, maar het is iets anders als iemand je iets vraagt. Daarmee zie je iemand niet alleen staan, maar erken je ook dat die ander iets te geven heeft. Ze is verrast dat een Joodse man haar, als Samaritaanse, om drinken vraagt. Maar meteen draait Jezus de vraag om en zegt: *'Als u wist wat God wil geven, en wie het is die u om water vraagt, zou u HéM erom vragen en dan zou Hij u levend water geven.'* Met andere woorden: Hoe kun je mij níet om drinken vragen? Letterlijk in het Grieks wordt er gesproken over de 'gave van God', een cadeau dat Hij gratis en voor niets aanbiedt. Hoe is het mogelijk dat iemand die er niet naar op zoek is, er niet om heeft gevraagd en er niets voor gedaan heeft, wel alles aangeboden krijgt wat haar hart ten diepste verlangt? Als het

goed is komt de genade van Jezus altijd als een verrassing tot je. Omdat Hij over grenzen gaat om mensen te bereiken. Het is geen voorspelbare “voor-wat-hoort-wat” religie waar God de brave mensen zegent en de ongehoorzame mensen straft. Jezus heeft zondige afgekeurde mensen op het oog. En het is dan ook niet jouw falen, maar je trots die in de weg staat om dat cadeau van God aan te nemen. Misschien heb je zelf wel eens dat gevoel: wie ben ik dat Hij mij op het oog heeft?

Maar je kunt verrast worden door zijn genade, maar nog steeds niet helemaal doorhebben wat Hij nu precies aanbiedt. Want Jezus biedt haar levend water aan bij een put die 1800 jaar geleden daarvoor gegraven is door Jakob en zijn zoons (en tot de dag van vandaag nog steeds te bezoeken is in Israël, in het plaatsje Nablus). Zij trekt het aanbod van Jezus in twijfel: *U kunt toch niet meer dan Jakob, onze voorvader?* Maar waar Jakob alleen heeft voorzien in een put om fysieke dorst te lessen, zo wil Jezus de dorst van je ziel lessen met levend water. En als je het drinkt, zul je nooit meer dorst hebben. Sterker nog, in jou ontstaat een bron waar levend water uit opwelt dat eeuwig leven geeft. Jezus biedt haar aan wat ze ten diepste verlangt, maar ze begrijpt niet wat haar aangeboden wordt. Ze denkt nog heel erg vanuit haar eigen perspectief. Ze ziet vooral een praktisch probleem dat door dit levende water opgelost kan worden, namelijk de dagelijkse wandeling heen en weer naar de put. Maar ze gaat wel in op zijn aanbod: “Geef mij dat water, heer, dan zal ik geen dorst meer hebben.” Uiteindelijk krijgt ze waar ze om vraagt, maar op een andere manier dan verwacht. Wederom wordt ze verrast door een vraag.

2. Verhoord door een profeet

Het probleem is dat de vrouw denkt dat ze een praktisch probleem heeft, terwijl haar probleem geestelijk is. Daarom stelt Jezus de confronterende vraag of zij haar man wil halen. Deze vraag lijkt uit de lucht te vallen, alsof Jezus een nieuw onderwerp aansnijdt. Maar dat is niet het geval. Jezus kende de dorst van haar hart en hoe ze dat probeerde te lessen met de goedkeuring van mannen uit al haar verschillende relaties. Hij verhoort haar om haar te laten zien uit welke bronnen ze probeert haar dorst te lessen, maar zonder succes. Zo herkenbaar als je nadenkt over alle bronnen waar je uit put in het dagelijkse leven om een gevoel van vervulling te krijgen. Maar je hoort ook keer op keer van mensen die de top bereiken met beroemdheid, status en geld, dat ze nog steeds dezelfde leegte ervaren als daarvoor. Uiteindelijk kom je bedrogen uit als je hoopt dat iets in dit leven je een ultiem gevoel van vervulling kan geven. Je geeft van alles en nog wat de schuld als het je niet lukt verzadigd en tevreden te zijn. Of je koopt dan maar nog een duurdere auto of je gaat op zoek naar een leukere baan. Dan mis je het onderliggende probleem: je drinkt uit de verkeerde bronnen.

Ik stel me dan zo voor dat er een stilte was gevallen in het gesprek, perplex als ze was dat Hij alles van haar wist. Waarop zij uiteindelijk reageerde: “Ik begrijp dat U een profeet bent...”. Wellicht omdat ze niet meer over haar persoonlijke leven wil praten, snijdt ze een theologisch debat aan wat heel erg speelde in die tijd: op welke berg moet God vereerd worden? Uit dit antwoord moest voor haar in ieder geval blijken of Jezus een echte profeet was of niet. Het gesprek lijkt inmiddels alle kanten op te gaan, maar het sluit eigenlijk precies aan bij waar ze het de hele tijd al over hebben: aanbidding. Hoe neem je dit levende water tot je? Door de Vader te aanbidden in Geest en in waarheid. Door te putten uit Hem als je ultieme bron, door Hem de grootste waarde toe te kennen in je leven. Zij wilde weten wat de juiste plek was om te aanbidden, maar dit theologische vraagstuk was binnenkort niet meer relevant omdat er een nieuwe tijd aanbreekt. Jezus spreekt letterlijk over het uur dat is gekomen en iedere keer als hij dat doet in het Johannesevangelie, verwijst Hij naar Zijn lijden, sterven en opstanding. Jezus zegt daarmee eigenlijk: “Je moet niet meer naar de tempel komen om God te aanbidden, maar naar Mij.” God is Geest, dus aanbidding is een geestelijke zaak. Het is niet alleen wat je doet aan de buitenkant, maar ook waar je hartsverlangen naar uitgaat. En Jezus wijst niet naar de waarheid, maar Hij wijst naar Zichzelf. Hij is de waarheid. Hij is de Messias

en alleen omdat Hij aan het kruis uitriep: “ik heb dorst” (Joh. 19:28), hoef jij nooit meer dorst te hebben, maar mag ook jij drinken van het levende water dat eeuwig leven geeft.

Daar ligt de sleutel. Waar ze eerst nog gedacht moet hebben: “gelukkig weet deze man niet alles van mijn leven, anders zou hij niet met mij praten”, daar legt Hij nu de vinger op de zere plek. Mensen willen niets liever dan gekend en erkend worden, maar uit angst voor afwijzing laat je niet alles zien aan de mensen om je heen. Maar nu blijkt dat Hij haar door en door kent en dat maakt het des te bijzonder dat Hij haar dit levende water aanbiedt. Dat is het levende water van het evangelie waar iedereen naar hunkert: een God die de meest duistere geheimen van je hart kent en nog steeds van je houdt! Dat werd uiteindelijk ook haar getuigenis, dat lees je in vers 29: “*er is iemand die alles van mij weet*”. Je geestelijke dorst wordt geleest als je drinkt van dat water: het geloof dat je onvoorwaardelijk geliefd bent door God. Maar vaak wordt dat als een doodoener aan de kant geschoven en is dat niet de bron waar je je door laat verzadigen.

3. Verzadigd door de Messias

Na het antwoord van Jezus zei ze: “: *Ik weet wel dat de messias zal komen,*’.” Waarop Jezus antwoordde: “*Ik ben het*”. De eerste “ik ben” uitspraak van het Johannes evangelie, waarmee Hij Zichzelf vereenzelvigd met de naam van God: “Ik ben die er zijn zal” (Exodus 3:14). Toen kwamen de leerlingen terug en waren verbaasd dat Jezus met deze vrouw sprak. Ze hadden allerlei vragen, maar niemand durfde die te stellen. Johannes noemt twee van die vragen in vers 27. Wat als ze wel hadden gevraagd aan Jezus: wat zoekt U bij zo’n vrouw? Dan had Hij geantwoord: om fysiek water van haar te krijgen. En als ze vervolgens die tweede vraag gesteld hadden: en waarom spreekt U met haar? Dan had hij gezegd: om haar het levende water te geven. Ze kwam voor fysiek water, maar ging naar huis met levend water en ze liet haar lege kruik staan. Een symbool dat ze haar oude leven achterliet om het goede nieuws te delen met haar dorpsgenoten.

Ze getuigde over Jezus als de Messias, niet omdat Hij haar expliciet die opdracht had gegeven, maar omdat ze zo ondersteboven was van deze ontmoeting. Als je denkt aan “getuigen van je geloof” dan wordt dat al snel een moetje. En dat gaat vervolgens gepaard met schuldgevoel als het je niet lukt. Dat kan verschillende redenen hebben. Je schaamt je. Je voelt je niet onderlegd genoeg en bent bang voor de reactie van anderen. Maar deze vrouw getuigt van Jezus niet om hen te overtuigen van “haar waarheid”, maar om te delen dat ze de “redder van de wereld” gevonden heeft. Deze titel voor Jezus is op z’n plek aangezien dit de eerste keer is dat Jezus een niet-Jood opzoekt en past bij de missie die Hij heeft om heel de wereld te redden, van Jeruzalem, in heel Judea en Samaria tot aan de uiteinden van de aarde (Handelingen 1:8). Stel je voor dat je lijdt aan een dodelijke ziekte, maar dat een nieuw geneesmiddel blijkt te werken en dat je weer geneest. Dan is het niet alleen begrijpelijk als je dat deelt met de wereld, maar zelfs onverantwoord als je dat niet zou doen! Als we geloven dat er een bron is van levend water, de redder van de wereld die niet alleen jou maar ieder mens kan vervullen, hoe kunnen we daar dan over zwijgen?

Dit is hét verschil tussen gewoon water en levend water. Als je drinkt van deze bron, dan word je uiteindelijk zelf een bron. Het verschil tussen een put en een bron is dat je een put kunt graven, maar die ook weer kunt dempen door er aarde in te gooien. Maar een natuurlijke waterbron is niet door mensen gemaakt en die kan je ook niet dempen. Het water vloeit uit de aarde en dat is niet tegen te houden. Zo is het wanneer je drinkt van het levende water dat Jezus aanbiedt. Het verzadigt je niet alleen, maar in jou ontstaat een bron waar levend water uit opwelt dat eeuwig leven geeft! En wat er ook gebeurt in je leven, wat voor rotzooi er soms in die waterbron van eeuwig leven gegooid wordt, uiteindelijk zal het altijd blijven stromen. Dit verhaal doet denken aan de traditionele Engelse hymne Come Thou Fount of Every Blessing. Dit lied is geschreven door Robert Robinson, hij leefde in de achttiende eeuw. Hij verloor zijn vader op jonge leeftijd en raakte

van het padje af. Door de prediking van opwekkingsprediker George Whitfield kwam hij tot geloof en schreef dit bekende lied als jonggelovige. Later in zijn leven gleed hij weer af en raakte in een depressie. Op een dag reisde hij per koets en zat er een onbekende jongedame tegenover hem die dit lied zong. Ze vroeg wat hij van het lied vond, maar hij probeerde het onderwerp van het gesprek te wisselen (net zoals de Samaritaanse vrouw). Zijn reactie was als volgt: *"Madam, I am the poor unhappy man who wrote that hymn many years ago, and I would give a thousand worlds, if I had them, to enjoy the feelings I had then."* Maar haar reactie was zo treffend: *"Sir, the 'streams of mercy' are still flowing."* Het water van genade stroomt nog steeds, hoe veel modder je ook in de put van je leven gegooid hebt. Als gevolg van dit gesprek bekeerde hij zich weer. Een gesprek over zijn zelfgeschreven lied over de levensbron die hij zelf dacht kwijtgeraakt te zijn, leidde hem terug naar Jezus. Achteraf was het geen dichtgegooide put, maar bleek het een bron van levend water te zijn.

*****

LIEDEREN

Uw naam – Paul Baloché
462 – Aan Uw voeten Heer
653 – Kom, o bron van zegeningen
674 – Zie de stroom van Jezus' liefde
615 – Dank U voor het kruis, Heer
843 – Living hope

*****

GESPREKSVRAGEN

Onderstaande gespreksvragen zijn bedoeld als een voorzet voor de kringleider. *Bekijk welke je kunt gebruiken of kunt aanvullen met vragen die specifiek voor jouw kring of groep belangrijk kunnen zijn.*

1. Wissel uit wat jou in de dienst met name aansprak. Welke verandering brengt dit teweeg in jouw eigen geestelijk leven in navolging van Jezus? Denk daarbij ook aan wat jou in de Bijbeltekst en de preek van zondag opviel en aansprak. Als je daarin hebt ervaren dat de Heer tot je sprak, hoe zou je dan Zijn woord aan jou kunnen samenvatten?
2. Neem tijd om elkaar op te bouwen met het getuigenis van wat de Heer de laatste weken in je leven aan het doen is:
  - a. in het lezen van de Bijbel (Woord);
  - b. in de omgang met Hem in je gebedsleven (Gebed);
  - c. in hoe je bidt en je jezelf openstelt naar mensen die Hem nog niet kennen (Zending);
  - d. in hoe je bidt voor je mede-geloofsgenoten en hen zoekt te dienen in het geloof (Zorg);
  - e. in hoe je tot zegen bent voor je leefomgeving, in de straat en je werk, in je sociale leven (Zegen).
3. Noteer wat jou in de lezing in het bijzonder aansprak of bij jou tot vragen leidt en deel dit met elkaar.
4. De Heer verraste de Samaritaanse vrouw door als Joodse man oog voor haar te hebben. Hoe ben jij verrast door de genade van Jezus in jouw leven? Hoe heb jij het levende water van Jezus ervaren in jouw leven? Begreep je meteen wat de Heer jou wilde geven, of keek je, net zoals zij, op een "menselijke" of praktische manier naar Zijn geestelijke aanbod?
5. De Heer verhoort haar door als een profeet haar diepste geheimen bloot te leggen.

a. Verander je wel eens het onderwerp in je gebed met de Heer of op je kring (naar theologische vraagstukken), zodat je het maar niet over je beweegredenen van je eigen hart hoeft te hebben?
b. Wat doet het met jou dat de Heer jouw diepste geheimen kent en toch onvoorwaardelijk van je houdt? Is dat je het meest waard in het leven?

6. Uit welke “aardse bronnen” put jij van tijd tot tijd om de leegte van je hart mee op te vullen? Hoe kan je drinken uit de bron van levend water dat Jezus aanbiedt, hoe ziet dat eruit in het dagelijkse leven?

7. Als je tot levend geloof komt, kun je dingen gaan doen die je anders niet zou doen. Maar de achtergelaten kruik laat zo mooi zien dat je ook dingen achter(wege) kunt gaan laten. Toen jij tot levend geloof kwam, waren er toen dingen in je leven die je achterliet en zijn er nu nog steeds dingen die je achterlaat? Als dat zo is: waarom juist die dingen? En als het niet zo is, kun je vertellen over het waarom niet?

8. De Samaritaanse vrouw getuigde zonder aarzeling van haar ontmoeting met Jezus aan haar dorpsgenoten. De Heer gaf haar die opdracht niet mee, maar ze deed dat uit haarzelf. Hoe getuig jij van jouw geloof naar jouw omgeving? Gaat dat ook zo natuurlijk als bij haar? Waarom wel/niet?

9. Als je drinkt van de bron, dan word je door Zijn Geest zelf een bron van levend water. Dit is iets anders dan een put die je zou kunnen dempen door die dicht te gooien met aarde. Het verhaal van Robert Robinson, de auteur van Come Thou Fount of Every Blessing, laat zien dat jouw waterbron vervuild kan raken met de modder van het leven, maar uiteindelijk kunnen die de waterstromen niet tegenhouden: the streams of mercy are still flowing. Ervaar je bij jezelf of bij anderen dat het geloof in Jezus is afgezwakt? Wat voor hoop kun je putten uit dit beeld van levend water?

*****

GEBEDSSUGGESTIE

Heer, dank U wel dat U ons keer op keer verrast met Uw genade. Als we eens zouden weten wat U ons wil geven, dan zouden we U erom vragen. Heer, geef ons levend water, waar we zo dorsten naar de vervulling van de leegte in ons hart. Vergeef ons waar we andere dingen aanbidden en U niet de ultieme waarde toekennen in ons leven die U alleen toekomt. Dank voor het getuigenis van de Samaritaanse vrouw die ook voor ons geldt, dat U alles van ons weet en toch onvoorwaardelijk van ons houdt. U was bereid om U leven voor ons te geven, U schreeuwde uit aan het kruis: “Ik heb dorst”. Dat allemaal zodat wij mogen drinken van het levende water en door Uw Geest zelf een bron mogen zijn, waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft. Mag het levend water rijkelijk vloeien uit ons hart, voor onszelf en voor de mensen om ons heen. In Jezus’ naam, amen.

*****

